

František byl svou přímo posvátnou přehnaností živým prorokem proti používání peněz. Kdo s ním měl a asi i dnes má co do činění, ten nemůže přijímat peníze jako něco neutrálního, jako danost života. Nahlíží, že každá forma vlastnictví, a zvláště vlastnictví peněz, vylučuje či přímo odstrkuje ostatní. Vlastním, protože ty nevlastníš to, co mám já. Jsem bohatý, protože ty jsi chudý.

Člověk by se měl přinejmenším každý den na pozoru před oslepující přitažlivou silou materiálních hodnot. Přivlastnit si je vždy znamená upřít je ostatním. Nazývat něco svým vlastním vždy znamená odpírat to druhému a odmítat jeho přirozené právo mít na tom podíl.

Je nutné, aby vztahy lidí mezi sebou a vztahy lidí ke stvoření charakterizovalo to, jaký vztah má ke svým tvorům Stvořitel a Otec všech věcí. Podle Františkovy zkušenosti je tento vztah tak bezprostřední, že se do něho nevtěsná žádná bankovka ani mince.

Žebrák z Assisi sbírá tolik, že to stačí právě na dnešek, a vyzývá k tomu, aby se upřednostňovala důvěra v přítomnost. V ní má člověk žít už teď s tím, co má, místo toho, aby chtěl se slepou zuřivostí vydobýt bohatství pro zítřek. Pýcha na samotné vysoké zisky je hloupá. „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost“ (Jak 4,6).

Jsou-li hodnoty jasné, pak vzdát se něčeho a osobně se omezit, což z toho pro některé lidi nutně vyplývá, znamená svobodu, jež patří k pravé velikosti člověka. Uvolňuje prostor logice lásky, která se rozhodla oprostit se od každé bojácné starosti, zda v něčem nepříjde zkrátka. Člověk je veden k tomu, aby se pokládal za rovnocenného druhým, a především chudým, a spíše s nimi než vůči nim jednal tak, jak by rád, aby se jednalo s ním (srov. Lk 6,31).

Řehole Sekulárního františkánského řádu

Kristus si s důvěrou v Otce vyvolil pro sebe a svou Matku život v chudobě a pokoře (*List věřícím* 5), i když s pozorností a láskou oceňoval všechno stvoření. Proto ať [mají] sekulární františkáni správné smýšlení a uchovávají si odstup při užívání časných dober, když si obstarávají své hmotné potřeby. Ať jsou si vědomi, že podle evangelia jsou jen správci statků, které dostali ve prospěch Božích dětí.

Ať se v duchu „blahoslavenství“ snaží očišťovat své srdce od veškeré náklonnosti a žádostivosti po majetku a moci. Vždyť jsou „poutníky a cizinci“ na cestě do Otcova domu (*Řím 8,17; II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 7,5*). (*Hlava II, Způsob života, odst. 11*)

Bohatství nepatří ďáblu, jak se někteří domnívají (pro inspiraci)

Bohatství jako zlato a stříbro nepatří ďáblu, jak se někteří domnívají. Stojí totiž psáno, že tomu, kdo má víru, patří všechno bohatství světa a že nevěřícímu nezůstane ani malý penízek. Je tedy zřejmé, že ďáblu nepatří nic, protože nikdo není tak nevěrný jako on.

Bůh říká přímo prostřednictvím proroka: „Mé je zlato i stříbro a dávám je tomu, komu chci.“ Stačí tedy, abys používal peněz správně. Nezabuj se jich, jako by se jednalo o cosi zlého. Jedině tehdy, když budeš užívat peněz špatně a nebudeš chtít převzít zodpovědnost za jejich nedobré spravování, pak to bude bezbožnost a

Modlitba papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství

Pane Ježíši Kriste,
učinil jsi nás milosrdnými,
jako je milosrdný nebeský Otec,
a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce.
Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.

Tvůj láskyplný pohled
osvobodil Zachea a Matouše z otročení
penězům,

cizoložnici a Marii Magdalénu
od hledání štěstí jen ve stvořených věcech,
přiměl Petra plakat, když tě zradil,
a zaručil kajícímu zločinci ráj.
Dej, ať každý z nás
slyší tvá slova určená samařské ženě,
jako bys je říkal nám:
„Kdybys tak znala Boží dar!“

Ty jsi viditelnou tvář neviditelného Otce,
Boha, který projevuje svou všemohoucnost
nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím:
dej, ať je církev pro svět tvou viditelnou tvář,
tvář svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.

Tys chtěl, aby také tvoji služebníci
byli podrobeni slabosti,
a tak mohli soucítit s těmi,
kdo se potýkají s nevědomostí a omylem:
děj, ať každý, kdo se s jediným z nich setká,
zakusí, že ho Bůh očekává, miluje a odpouští mu.

Sešli svého Ducha
a posvěť nás všechny jeho pomazáním,
aby se Svatý rok milosrdenství
stal rokem Hospodinovy milosti
a aby tvá církev s obnoveným nadšením
mohla přinášet radostnou zvěst chudým,
vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným
a navrátit zrak slepým.

Na přímluvu Panny Marie, Matky milosrdenství,
o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ
s Otcem a Duchem Svatým na věky věků.
Amen. (pfž)

